

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/19778,Zolkiewicz-Stanislaw.html>
20.05.2024, 00:48

Żółkiewicz Stanisław

Stanisław Żółkiewicz, ur. 19 X 1935 w Pnikucie k. Przemyśla (obecnie Ukraina), zm. 27 VII 2019 w Przemyślu. Absolwent Politechniki Śląskiej w Gliwicach, Wydz. Budownictwa i Architektury (1970).

W 1957 repatriowany do Polski. 1957-1959 pracownik Krakowskiego Przedsiębiorstwa Robót Drogowych, 1959-1961 Przedsiębiorstwa Robót Kolejowych w Przemyślu, 1961-1970 Zarządu Lasów Państwowych tamże, 1971-1973 Miejskiego Przedsiębiorstwa Remontowo-Budowlanego tamże, 1974-1976 Zarządu Dróg Miejskich tamże, 1976-1983 Miejskiego Zarządu Rewaloryzacji Zabytków tamże.

Od IX 1980 w „S”, członek MKZ w Przemyślu, w 1981 przewodniczący Regionalnej Komisji Wyborczej Regionu Południowo-Wschodniego, członek Krajowej Komisji Wyborczej.

W XII 1981 był przewidziany na przewodniczącego ZR Południowo-Wschodniego na wypadek tzw. rozwiązania siłowego. Współorganizator, nieformalny lider TKW/RKW Przemyśl. Odpowiedzialny za opracowanie strategii działań podziemnych struktur, zajmował się kontaktami z sąsiednimi regionami „S” i z TKK/KKW. Wielokrotnie zatrzymywany na 48 godz. 1984-1989 współorganizator i uczestnik [Duszpasterstwa Ludzi Pracy](#) w Przemyślu. 1988 ujawnił się jako doradca TZR Regionu Południowo-Wschodniego.

W 1989 współzałożyciel, przewodniczący KO w Przemyślu. W 1990 wicewojewoda przemyski. 1990-1992 w PC, 1993-2003 w SN. Od 1992 na rencie, od 1995 na emeryturze. 1993-1995 współzałożyciel, członek Zarządu Polskiego Stronnictwa Kresowego, od 1988 inicjator, założyciel i prezes Stowarzyszenia Obrońców Pamięci Orłąt Przemyskich. W 1991 przewodniczący Społecznego Komitetu Obrony

Żółkiewicz Stanisław 2366 1.jpg

Data urodzenia 19-10-1935

Data śmierci 27-07-2019

Hasło wydrukowane w **Tom II**

Polskiego Kościoła oo. Karmelitów Bosych w Przemyślu.
Współzałożyciel i członek władz Światowego Kongresu
Kresowian i Instytut Kresów Rzeczypospolitej. Działacz na
rzecz upamiętniania Polaków pomordowanych na Wschodzie
przez NKWD i ofiar mordów OUN-UPA na Kresach
Wschodnich, inicjator upamiętniania postaci i wydarzeń
historycznych, m.in. 1989-1995 inicjator i główny organizator
odbudowy pomnika Orłąt Przemyskich, w 1990 autor
pomnika ofiar NKWD w Przemyślu, w 2003 inicjator budowy
pomnika ofiar UPA w Przemyślu. Od 2009 honorowy członek
Towarzystwa Kultury Polskiej Ziemi Lwowskiej.

Odnaczony Złotym Krzyżem Zasługi (2009, odmówił
przyjęcia), Krzyżem Wolności i Solidarności (2016), Krzyżem
Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2019).

21 X 1980 – 28 VIII 1986 rozpracowywany przez Wydz. IIIA/V
KW MO/WUSW w Przemyślu w ramach SO krypt. Sanatorium;
17 VII 1981 – 28 V 1985 przez Wydz. IV/VI KW MO/WUSW w
Przemyślu w ramach SO krypt. Wici; 10 IV 1982 – 9 V 1984
przez Wydz. V KW MO/WUSW w Rzeszowie w ramach SOR
krypt. Rewers; 16 V 1986 – 7 V 1988 przez Wydz. V WUSW w
Przemyślu w ramach SOS krypt. Rzemieślnicy; 12 X 1986 –
15 XII 1989 przez Wydz. III WUSW w Przemyślu w ramach KE
krypt. Narcyz.

Artur Brożyniak

[Przemyśl, Region Południowo-Wschodni](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)